

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/59/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419202743
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8419202743.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Andreja Radomského a JUDr. Martina Barana spore žalobkyne S. C., T. XX.XX.XXXX, H. W. XXXX/XX, XXX XX Y., právne zastúpenej JUDr. Petrom Junasom, advokátom so sídlom Letná 411/8, 058 01 Gánovce, proti žalovanému I. C., T. XX.XX.XXXX, U. H. W. XXXX/XX, XXX XX Y., o vylúčenie z užívacieho práva k bytu, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného sudu Kežmarok zo dňa 22.7.2020 č.k. 8C/40/2019 - 140, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok.
- II. P r i z n á v a žalobkyni voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Kežmarok (ďalej len súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:
„I. Súd žalovaného I. C., narodeného dňa XX.XX.XXXX z jeho práva užívať byt č. X nachádzajúci sa na ul. W. XX v Y. v bytovom dome súpisné číslo XXXX, vo vchode č. XX na X. poschodí, postavený na parcele C-KN, par. Č. XXX/XX, zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX pre k. ú. Y., obec Y., okres Y., patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva ú p l n e v y l u č u j e.
II. Žalobkyňa m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.“

2. Rozhodnutie odôvodnil zistením, že strany sporu počas manželstva nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva byt č. X nachádzajúci sa na ul. W. XX v Y. v bytovom dome súpisné číslo XXXX, vo vchode č. XX na X. poschodí, postavený na parcele C-KN, par. Č. XXX/XX, zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX pre k. ú. Y., obec Y., okres Y.. V tomto byte spolu so žalobkyňou i žalovaným bývajú aj ich štyri mal. deti. Žalovaný bol od 15.03.2019 vo výkone väzby.

3. Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok zo dňa 5.9.2019 č.k. 7T/91/2019 - 242 bol žalovaný uznaný vinným za skutok, že v období od 18.10.2017, po požití alkoholických nápojov a utlmujúcich liekov na depresiu a na spanie v byte, kde trvale býva s manželkou a svojimi deťmi, manželke vulgárne nadával, fyzicky ju napádal, vyhrážal sa jej slovami, že jej vypichne oči, a následne v období od 11.3.2019 sa jeho agresivita začala stupňovať voči manželke, a pod vplyvom alkoholu a liekov sa jej vyhrážal denne a vravel jej, aj pred ich maloletými deťmi, že ak zavolá políciu, zabije policajta, ktorý príde, zabije aj seba, pričom jej opakovane viackrát ukazoval nože, s ktorými to spraví aj keď mu manželka vravela, že sa bojí. Dňa 15.3.2019 pod vplyvom alkoholu a liekov asi o 00.30 hodine vošiel do izby kde spala, v ruke mal nôž a žiadal ju, aby s ním išla do druhej izby. Keď to odmietla, chytil ju za obe ruky, ťahal ju do druhej izby. Manželka ho prosila slovami „nezabíjaj ma“, kričala o pomoc, pričom keď sa dostali do vedľajšej izby bytu, ťahal ju k matracu, tam jej ukázal čierne popruhy, podobné putám, pričom manželka kričala o pomoc v obave, že ju ide zabiť, a vytrhla sa mu zo zovretia, ušla na chodbu

bytového domu, kde kričala o pomoc, zvonila susedom, za pomoci ktorých bola privolaná polícia, pričom žalobkyni boli spôsobené početné krvné podliatiny na oboch predlaktiach. Žalovaný za toto správanie bol uznaný vinným. Jeho správanie spôsobilo u žalobkyne dôvodnú obavu a žalovaný čin spáchal závažnejším spôsobom konania, a to so zbraňou, násilím, hrozbou násilia na chránenej blízkej osobe. Za to bol žalovaný odsúdený za prečin nebezpečného vyhrážania sa, a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne. Používanie násilia žalovaným vo vzťahu k žalobkyni bolo preukázané i výpoveďou svedkyne J. H., ako aj lekárskou správou I.. N. Y. z 15.3.2019.

4. Žalovaný v konaní účinne nepoprel tvrdenia žalobkyne, a preto možno konštatovať záver o splnení podmienok obmedzenia jeho vlastníckeho oprávnenia spočívajúceho v užívaní predmetného bytu tak, ako to upravuje ustanovenie § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Za účinné popretie skutkových tvrdení žalobkyne nemožno považovať tvrdenia žalovaného, že sa proti odcudzujúcemu rozsudku vydanom v trestnom konaní neodvolal len preto, aby sa vyhol ďalšiemu trvaniu väzby. Naopak skutkové tvrdenia žalobkyne sú natoľko nepochybné, že na ich vyvrátenie nie je účelné pripustiť návrhy žalovaného na dokazovanie spočívajúce v postúpení jeho vyšetrenia na polygrafe. Žalovaným navrhnutá výpoveď jeho otca I. C. a príslušníkov Policajného zboru Slovenskej republiky o skutočnostiach, ktoré nasledovali po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, nemôžu byť objektívne spôsobilé spochybníť záver o použití násilia zo strany žalovaného voči žalobkyni v čase ich spolužitia v spoločnej domácnosti. Z týchto dôvodov sú návrhy žalovaného na doplnenie dokazovania zamietol. Súd skonštatoval, že žalovaný sa násilia vo vzťahu k žalobkyni, s ktorou boli manželia a s ktorou býval v spoločnom byte dopúšťal minimálne v období od 18.10.2017 do 15.3.2019, kedy bol vzatý do väzby. Fyzické, ale i psychické násilie proti telesnej integrite žalovaný uplatňoval so zbraňou a pod vplyvom liekov užívaných proti depresii, v kombinácii s alkoholickými nápojmi. Je logické, že vzhľadom na spôsob, formu, závažnú intenzitu i sústavnosť negatívneho správania sa žalovaného, má žalobkyňa z neho odôvodnený strach a obavu o svoje bezpečie v byte, ktorý patrí do BSM strán sporu. Správanie sa žalovaného vo vzťahu k žalobkyni vyvoláva odôvodnený pocit nemožnosti ďalšieho spolužitia. Vzhľadom na preukázané skutkové okolnosti dospel súd prvej inštancie k záveru, že ďalšie spolužitie sporových strán v spoločnom byte, patriacom do ich bezpodielového spoluvlastníctva je neznesiteľným, a preto žalovaného z užívania predmetného bytu vylúčil úplne.

5. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v konaní úspešná, a preto jej bola priznaná plná náhrada trov konania voči žalovanému, ktorý v konaní úspešným nebol.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a rozhodol, že žalovaný môže naďalej užívať byt a vstupovať doňho. Uviedol, že manželka ho obvinila z nebezpečného vyhrážania sa, a preto sa chce zúčastniť vyšetrenia na detektore lži v C., aby vyvrátil, že to nie je pravda. Zároveň navrhuje ako svedka predvolať svojho otca I. C. a matku H. C., obaja bytom O. XX, I..

7. Žalobkyňa k podanému odvolaniu navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že v konaní bolo preukázané, že sú splnené podmienky pre obmedzenie vlastníckeho oprávnenia žalovaného spočívajúceho v užívaní predmetného bytu tak, ako to upravuje ustanovenie § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný sa k takémuto násilnému protiprávnemu konaniu voči jej osobe dobrovoľne priznal, bol za toto konanie právoplatne uznaný vinným a odsúdeným v trestnom konaní. Žalobkyňou tvrdené skutočnosti preukazujú najmä právoplatný rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp.zn. 7T/91/2019, lekárska správa I.. N. Y. zo dňa 15.3.2019 a výpoveď svedkyne J. H..

8. Žalovaný podaním zo dňa 16.9.2020 doplnil dôvody odvolania v ktorých uviedol, že je naďalej spoluvlastníkom bytu. Napriek tomu súd neprikázal žalobkyni, aby mu zaplatila za jeho podiel v byte, a preto sa domáha, aby napadnutý rozsudok bol zrušený. Žalobkyňa sa s ním rozviedla v lete 2020, pričom ju stále má rád, navštevuje deti, platí výživné a dáva jej vždy podľa možností aj peniaze navyše. Žalobkyňa ako zdravotná sestra sa nakazila koronavírusom, ktorý jej vyvolal silný zápal v tele, urobil sa jej hnisavý apces, opuch na chrbtici, v dôsledku čoho bola 19.10.2020 operovaná. V súčasnosti je hospitalizovaná v nemocnici v C. na oddelení chorých s koronavírusom. Ďalej uviedol, že nemá žiaden vzťah s inou ženou a stále dúfa, že sa so žalobkyňou zblížia. Keďže sa sobášili v kostole, žalobkyňu aj po rozvoде manželstva pokladá za svoju manželku. Roky pracoval ako ošetrovateľ v M., a preto sa vie postarať aj o pacienta ležiaceho. Teraz po rozvoде manželstva by mohol od žalobkyne žiadať zaplatenie

ceny za polovicu bytu, ale v tejto situácii je to nereálne, aby od nej pýtal peniaze, keďže je nemocná a sama bude do budúcnosti potrebovať pomoc opatrovateľskú, ale aj finančnú pre seba, a pre štyri maloleté deti. Keby žalobkyňa nemal rád, žiadala by od nej peniaze za polovicu bytu a nemuselo by ho trápiť, že je chorá, že nemôže chodiť. Ale keďže ju má stále veľmi rád (manželstvo trvalo 16 rokov), veľa si spolu prežili, majú spolu štyri mal. deti vo veku od 3 - 9 rokov, za všetko cíti zodpovednosť. Preto rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nesprávne z dôvodu, že v konaní pred súdom prvej inštancie neboli uplatnené všetky prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany. Na súde prvej inštancie navrhol, aby súd vypočul jeho rodičov a doplnil jeho vyšetrenie na detektore lži v C.. Súd však sám odmietol navrhované dôkazy vykonať, čím došlo k porušeniu procesných podmienok. Navyše sudca bol voči nemu zaujatý, a preto by mal byť vylúčený z prejednávania veci. Na záver uviedol, že žiada, aby súd vyžiadal lekárske správy o zdravotnom stave žalobkyne a dúfa, že žalobkyňa o rok bude môcť znova chodiť.

9. Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v lehote zákonom stanovenej, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

10. V prejednávanej veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej, a právnymi závermi na strane druhej. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a vo vzťahu k odvolacím námietkam nižšie uvádza.

11. Odvolací súd poukazuje, že ustanovenie § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa dotýka obmedzenia užívacieho práva druhého manžela k domu alebo bytu, ktorý tvorí predmet bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Týmto dôvodom je buď fyzické alebo psychické násilie, alebo už samotná hrozba takéhoto násillia, alebo neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia manželov v spoločnom dome alebo byte. V takomto prípade potrebnú úlohu zohráva fyzické alebo psychické násilie, ktoré nemusí vykazovať znaky trestného činu, pričom postačí, ak ide o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu.

12. Odvolací súd má za to, že zo zisteného skutkového stavu o spolužití medzi stranami sporu navzájom, možno vyvodiť nepochybný záver o tom, že zo strany žalovaného vo vzťahu k žalobkyňi opakovane dochádzalo k násilliu, ktoré bolo ukončené začatím trestného stíhania a vzatím žalovaného do väzby. Je zrejmé, že podmienkou obmedzenia užívacieho práva manželov v byte je neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia, ako aj samotné fyzické alebo psychické násilie. O zásahu do užívacieho práva k bytu môže súd rozhodnúť, ak ide o sústavné fyzické alebo psychické týranie alebo hrubé ponižovanie druhého manžela, pričom táto skutočnosť musí byť preukázaná. Vykonaným dokazovaním hlavne oboznámením sa s trestným spisom Okresného súdu Kežmarok sp.zn. 7T/91/2019 mal súd prvej inštancie nepochybné za preukázané, že žalovaný sa dopúšťal voči žalobkyňi opakovaného domáceho násillia. Fyzické i psychické násilie dosiahlo taký stupeň intenzity, že už nie je možné, aby žalobkyňa so žalovaným ďalej žila v spoločnej domácnosti, aby znášala obavu o svoj život a zdravie a hrozbu prípadných ďalších konfliktných stretov so žalovaným. Žalovaný sa vo vzťahu k žalobkyňi dopúšťal takého konania, ktoré má znaky domáceho násillia vo vzťahu k žalobkyňi, pričom išlo o sústavné násillné správanie. Uvedené skutočnosti vyplývajú aj zo skutkov opísaných a špecifikovaných v samotnom rozsudku Okresného súdu Kežmarok zo dňa 5.9.2019 č.k. 7T/91/2019 - 242. Teda v danom prípade je nepopierateľným faktom zistenie súdu prvej inštancie vychádzajúce z trestného konania, z ktorého súd prvej inštancie vyvodil správne závery, že v danom prípade dochádzalo k sústavným znakom domáceho násillia zo strany žalovaného.

13. Odvolacie námietky žalovaného sú iba zhrnutím, respektíve modifikáciou jeho procesnej obrany, ktorú produkoval už pred súdom prvej inštancie. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí zaujal jasné stanovisko k podstatným vyjadreniam strán prednesených v priebehu konania, jeho rozhodnutie zodpovedá pravidlám formálnej logiky, pričom sa vyporiadal aj s navrhovanými dôkazmi zo strany žalovaného: výsluch svedkov, otca žalovaného, príslušníkov policajného zboru a vyšetrenie žalovaného na polygrafe (bod 32 rozsudku). Žalovaný v podanom odvolaní neuviedol žiaden nový relevantný

argument, ktorý by súvisel s prejednávanou vecou a ktorý by bol spôsobilý priniesť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

14. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej s osvojením si odôvodnenia, ako vecne správny potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, vrátane správneho výroku o trovách konania.

15. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobkyňa ako sporová strana, ktorá mala aj v odvolacom konaní plný úspech má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% proti žalovanému, ktorý ani v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli súd prvej inštancie postupom podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).